

**Lag
om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för
brott;**

utfärdad den 12 december 1996.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 18 § lagen (1957:668) om utlämning för brott skall ha följande lydelse.

18 §² Högsta domstolen prövar, huruvida utlämning kan lagligen beviljas enligt vad i 1-10 §§ sägs.

Om det finnes erforderligt, skall förhandling hållas. Förhandling må ej vägras, med mindre tidigare förhandling måste anses tillfyllest eller saken finnes uppenbar. Oaktat ärendet anmäls hos högsta domstolen, skall fråga om tvångsmedel prövas av underrätt, om ej högsta domstolen förordnar annat. I övrigt gäller om ärendets handläggning vad om brottmål i allmänhet är stadgat. Ersättning åt offentlig försvarare, vittne eller annan som hörts i ärendet skall stanna på staten, om det inte finns särskilda skäl för att den skall återbetalas av den som begärs utlämnad.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1997.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Fredrik Wersäll
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1996/97:9, bet. 1996/97:JuU3, rskr. 1996/97:55.

² Senaste lydelse 1973:124.